

[Formanden]

Glistrup (FP), Annelise Gotfredsen (KF), Grove (KF), Lilli Gyldenkilde (SF), Hagen Hagensen (KF), Halvgaard (FP), Alfred Hansen (DR), H. C. Hansen (FP), Kaj Hansen (DKP), Karen Thurøe Hansen (KF), Kurt Hansen (VS), Svend Haugaard (RV), Alice Hedegaard (DR), Ole Henriksen (SF), Honoré (KrF), Tange (FP), Bodil Liventhal (CD), Mimi Jakobsen (CD), Jørgen Jensen (DKP), Ole Vig Jensen (RV), Ove Jensen (FP), Uwe Jensen (Ribe a.) (FP), Jørgen Junior (FP), Askjær Jørgensen (FP), Tove Jørgensen (DKP), Kallesøe (KF), Kjølgaard (KF), Kjærulff-Schmidt (FP), Inge Krogh (KrF), Langsted (CD), Lawaetz (FP), Lindinger (EP), Lowzow (KF), Freddy Madsen (DKP), Maisted (FP), Melchior (CD), Schak Nielsen (DR), Børge Møller (FP), Gerda Møller (KF), Grethe Fenger Møller (KF), Jens Møller (KrF), Karl Møller (DKP), Nauerby (FP), Gertrud Stjernholm Nielsen (DKP), Ninn-Hansen (KF), Knud Lind (FP), Nymann (FP), Ib Nørlund (DKP), Ole Olsen (SF), Inger Stilling Pedersen (KrF), Gert Petersen (SF), Niels Helveg Petersen (RV), Grethe Philip (RV), Bjørn Poulsen (SF), Poulsgaard (FP), Birgith Mogensen (CD), Poul Schlüter (KF), Ernst Schmidt (FP), Bent Olsen (CD), Palle Simonsen (KF), Lis Starcke (DR), Stetter (KF), Ebba Strange (SF), Tang Sørensen (FP), Thorndahl (FP), Tyroll (VS), Voigt (FP), Waldorff (VS), Wilhjelmsen (VS) og Wissing (FP).

Fraværende:

Lars Emil Johansen (SF).

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 26. session 1978.

(Beslutningsforslag nr. B 62. Fremsat 19/1 79 i betænkning fra udenrigsudvalget. Første behandling 30/1 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Glensgård (FP):**

Når folketetinget skal tage stilling til beretningen fra Nordisk Råds 26. session i 1978, skal man selvfølgelig gøre det på grundlag af indholdet af denne beretning. Det har vi gjort i de andre år, hvor vi har debatteret beretninger fra Nordisk Råd.

Fremskridtspartiet vurderer hver gang nøje, hvad beretningen indeholder. De andre år har der været så grove sager, at det har bevirket, at fremskridtspartiet ikke kunne stemme for beretningen fra Nordisk Råd.

I år stiller det sig imidlertid således, at beretningen er totalt intetsigende; der er reelt intet i beretningen fra 1978. Da det ville virke lidt grotesk, hvis man skulle stemme imod noget, som ikke er noget, har vi altså draget den konklusion, at vi vil stemme for beretningen fra 26. session. Men dermed være ikke sagt, at vi mener, 26. session egentlig tjente noget formål, for det gjorde den ikke: der skete intet på 26. session, som kunne berettige til, at så mange embedsmænd og så få politikere løb sammen til et møde.

Det er helt urimeligt, som Nordisk Råd arbejder. De sager, som virkelig kunne gennemføres, tør man ikke tage fat på, fordi de er politiske. Hver eneste gang vi skal diskutere politik i Nordisk Råd, skubber man problemerne væk, men skal vi diskutere, om jægerne skal gå med grøn eller rød hat, så har alle en mening om dette problem. Det er billedlig talt den måde, Nordisk Råd arbejder på.

Vi har gang på gang anvist, at den måde, der arbejdes på i Nordisk Råd, er uhensigtsmæssig og kun tjener ét formål, nemlig at give folketetinget en ferie på 8 dage, samtidig med at nogle politikere får lov til at hygge sig i de øvrige nordiske hovedstæder. Vi håber, at det på et tidspunkt må gå op for de politikere, som sidder i Nordisk Råd, at skal det tjene noget formål, skal Nordisk Råd i hvert tilfælde til at handle politisk.

Vi ser altså meget gerne mange politiske sager rejst i Nordisk Råd. Det er ikke tilfældet for den kommende session, og det var langt fra tilfældet for den 26. session i 1978, men vi er godt klar over, det ikke er særlig populært at stå og sige, at Nordisk Råd er ét stort menageri. Det er ikke populært, men vi siger det alligevel, fordi vi mener det, og fordi vi har styrke til at kunne fremføre sådan-

[Glensgård]

ne betragtninger – jeg er sikker på, at indenrigsministeren må få ordet, hvis han henvender sig til formanden, fremfor at komme med bemærkninger fra sin plads i salen.

Det vi ønsker er, at Nordisk Råd i fremtiden virkelig skal gå ind og arbejde for sager, som tjener borgerne i Norden. Vi vil meget gerne gå ind i et sådant arbejde, men det kan altså rent faktisk ikke foregå under de nuværende former.

Men som sagt er den 26. sessions beretning, som er på 65 sider, totalt intetsigende, og ud fra den betragtning har vi altså måttet afvige vort standpunkt ved afstemningen her i 1979 og stemmer for denne beretning, som reelt intet indeholder. Man skal dog ikke deraf slutte, at det bliver en vane for os; det gør det ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges enstemmigt med 159 stemmer.

Formanden:

Der vil nu blive givet Nordisk Råds danske delegation meddelelse om denne vedtagelse.

Jeg skal gøre opmærksom på, at vi følger den almindelige skik fra fredagsmøderne, at der ikke holdes pause.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

*Forslag til lov om statsgaranti for obligati-
onsslån optaget af Færøernes Realkreditinstitut.*
(Lovforslag nr. L 123. Fremsat 11/1 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Johan Nielsen (S):

Det var usandsynligt fattige tider på Færøerne først i 1950'erne. Det var jo under Koreakrisen, og man var kommet fuldstændig nedenunder med hensyn til produktionsmidler. Derfor følte man det som vårgry, da loven om realkreditinstituttet for Færøerne blev lavet. I årene lige op til da var det ikke

ualmindeligt, at tusinder af mænd fra Færøerne hvert år tog op til Island for at arbejde i fiskeriindustrien. Masser af færinger tog med norske, islandske og tyske skibe, men det her omhandlede lovforslag, som blev vedtaget den 12. marts 1955, bevirkede, at man fik mod på at gå i gang med at bygge skibe, og siden da er der sket en ganske kolossal udvikling, en udvikling så stor, at der næppe er noget andet samfund i verden, der kan vise så positiv en udvikling som den, der er sket på Færøerne. Det er vi meget taknemlige for. Vi er også taknemlige for, at Danmarks Nationalbank ville tage obligationerne til pari, hvis staten garanterede. Det skete så i november 1967, og det er det, vi skal have stadfæstet nu.

Nu kan man spørge: ja men er I da ikke kommet til vejs ende med udbygningen af det færøske erhvervsliv? Det troede vi dengang at vi meget hurtigt ville komme; i dag er vi blevet meget, meget klogere. Dels kommer vi i den nærmeste tid til at omlægge en hel del af vort erhvervsliv; hvordan ved vi ikke helt rigtig endnu, men det står fast, at vi bliver nødt til det, og derfor er vi glade for dette lovforslag. Det hviler for øvrigt på en aftale mellem landstytret og rigsmyndighederne, og derfor vil jeg fra socialdemokratiets side tilsige en hurtig og velvillig behandling.

Askjær Jørgensen (FP):

Det lovforslag, vi behandler nu, går ud på, at der skal ydes et erhvervstilskud til færøske fiskere på den måde, at Danmarks Nationalbank skal overtage 8 pct.s obligationer til parikurs.

At Danmarks Nationalbank skal opkøbe 8 pct.s obligationer til kurs 100, står i et mærkeligt lys, når man i øvrigt har i tankerne, hvad vi i finansudvalget behandler vedrørende lovforslag nr. L 112 om bemyndigelse til optage af indenlandske statslån.

Jeg synes, det lød smukt, at hr. Johan Nielsen var taknemlig over for Danmark, men vi må vurdere det således i fremskridtspartiet, at når Færøerne ønsker selv at bestemme alt deroppe, må det være realistisk, at man også får lov til selv at betale. Vi har bemærket, at man er langt dygtigere på Færøerne end i Danmark til at sørge for ikke at have arbejdsløshed osv. Vi kan ikke se, at det